18/04/2020

“Ας ανοίξουμε μόνοι μας την καρδιά μας στο Χριστό”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος δημοσίευσε την Πασχαλινή Εγκύκλιο όπου τονίζει μεταξύ άλλων “Ο Αναστάς Χριστός δεν περιορίζεται από τόπους και από κλειστά συστήματα, από ποικίλες κλεισμένες θύρες, αρκεί να είναι ανοικτές οι καρδιές μας. Τα υλικά αντικείμενα, όσο και αν είναι κλειστά, τα διαπερνά η Χάρη του Θεού, η οποία δεν περιορίζεται από τίποτε υλικό. Αλλά εκείνο που δεν μπορεί να διαπεράσει είναι η πρόθεση και η ελευθερία μας, ή το ερμητικό κλείσιμο της καρδιάς μας”.

Ας ακούσουμε τον Αναστάντα Χριστό που κτυπά την θύρα του σπιτιού μας και την θύρα της καρδιάς μας και τότε, αφ’ ενός μεν θα δειπνήσουμε μαζί Του το Πάσχα, αφ’ ετέρου δε θα νικήσουμε και θα καθίσουμε μαζί Του στον θρόνο Του” καταλήγει στην Εγκύκλιό του ο Σεβασμιώτατος.

Διαβάστε αναλυτικά την Εγκύκλιο:

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,
Χριστός Ἀνέστη!

Ἐφέτος ἑορτάζουμε τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μέ ἕναν ἰδιαίτερο τρόπο, λόγῳ τῆς πανδημίας τοῦ νέου ἰοῦ. Αὐτό ἔγινε καί τήν Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάδα τῶν Παθῶν καί τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἡ πανδημία αὐτή δοκιμάζει τήν πίστη μας, τήν ἀντοχή μας, τήν ὑπομονή μας, ἀλλά καί τήν ὑπακοή μας στήν Ἱερά Σύνοδο, πού ἀντιμετώπισε τό θέμα αὐτό μέ σοβαρότητα καί ὑπευθυνότητα.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐτόνισε ὅτι «ἡ πρόσκαιρος παραμονή τῶν χριστιανῶν εἰς τήν κατ' οἶκον προσευχήν δέν ὑπονοεῖ οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἤ, πολύ περισσότερον, δέν σημαίνει ἀμφισβήτησιν τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας». Καί ὅτι «ἡ οἱαδήποτε ὑπόνοια περί μεταδόσεως νοσημάτων ἐκ τῆς Θείας Εὐχαριστίας εἶναι καταδικαστέα, διότι θίγει τήν δογματικήν Ἀλήθειαν καί τήν Ἀποστολικήν Πίστιν καί Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας».

Ἐπίσης εἶπε ὅτι «Ἡ εἰδική ἐπιστημονική ὁμάδα μᾶς προέτρεψε νά ἀπέχουμε ἀπό τίς λατρευτικές μας Συνάξεις μέχρι νά ξεπερασθεῖ ὁ πειρασμός».

Πάντως, αὐτήν τήν Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάδα κάναμε ὅλη τήν Ναύπακτο καί τήν Ἐπαρχία μας ἕναν μεγάλο Ναό, ἀφοῦ ὅσοι τό εἶχαν ἀνάγκη μέσα ἀπό τό διαδίκτυο καί τά ἄλλα μέσα, ἤτοι τηλεόραση, ραδιόφωνο, συμμετεῖχαν στίς ἱερές Ἀκολουθίες, ἔστω κι ἄν αὐτό εἶναι πρόσκαιρο. Ἔτσι καταλαβαίνουμε ὅτι ἡ πραγματική Ἐκκλησία εἶναι ὅσοι ἔχουν βαπτισθῆ καί χρισθῆ, εἶναι οἱ «βεβαπτισμένοι καί βεβαιόπιστοι», κατά τόν ἅγιο Συμεών τόν Νέο Θεολόγο, ἡ ὁποία συναντᾶται στόν Ναό καί αὐτός ὁ Ναός λέγεται Ἐκκλησία.

Ἔτσι ἐφέτος, λόγῳ τῶν συνθηκῶν πού μᾶς ἐπιβλήθηκαν, ὅλοι οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοί ἔκαναν τίς οἰκίες τους κατ' οἶκον Ἐκκλησίες, ἀλλά καί τήν καρδιά τους ἔμψυχο θυσιαστήριο τοῦ Θεοῦ, καί ἔμψυχους Ναούς. Τήν Μεγάλη Ἑβδομάδα ζήσαμε τόν πόνο τῶν συνανθρώπων μας, πού εἶναι ἄρρωστοι στά Νοσοκομεῖα καί κλεισμένοι στά σπίτια τους, παρακολουθήσαμε τό ἔργο τῶν ἰατρῶν καί τοῦ νοσηλευτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Νοσοκομείων καί τῶν Κέντρων Ὑγείας. Ἦταν μιά πράγματι Μεγάλη Ἑβδομάδα γιά ὅλους μας, καί εἴδαμε τό Πάθος τοῦ Χριστοῦ νά ἐπαναλαμβάνεται, μέ ἄλλη μορφή, στήν ζωή τῶν ἀδελφῶν μας καί τῶν ἀδελφῶν τοῦ Χριστοῦ.

Καί τώρα φθάσαμε στήν Ἁγία καί Μεγάλη Ἡμέρα τοῦ Πάσχα, τήν Ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστός τρεῖς ἡμέρες μετά τόν θάνατό Του, τόν Σταυρό καί τήν Ταφή Του, ἀναστήθηκε ἐκ νεκρῶν καί ἐμφανίσθηκε στούς Μαθητές Του, ἔχοντας ἐπάνω στό Σῶμα Του τούς τύπους τῶν ἥλων, καί ἔτσι τόν

ἀνεγνώρισαν οἱ Μαθητές Του καί Ἐκεῖνος τούς ἔδωσε χαρά, εἰρήνη καί τό Ἅγιον Πνεῦμα. Τούς εἶπε: «Εἰρήνη ὑμῖν», καί ἔπειτα εἶπε: «Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἄν τινων ἀφῆτε τάς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται», καί «ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταί ἰδόντες τόν Κύριον» (Ἰω. κ΄, 20, 22-23).

Καθ' ὅμοιον τρόπον καί ἡ Ἐκκλησία, πού εἶναι τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἀναγνωρίζεται κυρίως ὅταν δέχεται ἐπάνω της τά στίγματα τοῦ Σταυροῦ καί βιώνει τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Σταυρώσιμο καί Ἀναστάσιμο Πάσχα συνδέονται μεταξύ τους. Ὅλος ὁ βίος μας εἶναι μιά χαρμολύπη, δηλαδή χαρά καί λύπη μαζί. Ἐκεῖ πού χαιρόμαστε ἔρχεται κάτι καί λυπούμαστε. Καί ἐκεῖ πού λυπούμαστε ἔρχεται κάτι καί μᾶς προξενεῖ χαρά.

Ἐφέτος χαρμολύπη ἦταν ὅλη ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή καί ἡ Μεγάλη Ἑβδομάδα, ἀλλά χαρμολύπη εἶναι καί ἡ ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Εἴμαστε ἀκόμη κλεισμένοι στά σπίτια μας, ζοῦμε τό Πάσχα «κεκλεισμένων τῶν θυρῶν» τοῦ Ναοῦ, ἀλλά ὁ Χριστός θραύει ὅλα ἐκεῖνα πού κλείνουν τούς στενούς χώρους. Αὐτός ἔθραυσε τά κλεῖθρα καί τίς πύλες τοῦ Ἅδου, ἐξῆλθε «ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» καί εἰσῆλθε στό ὑπερῶο, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθητές συνηγμένοι «τῶν θυρῶν κεκλεισμένων».

Ὁ Ἀναστάς Χριστός δέν περιορίζεται ἀπό τόπους καί ἀπό κλειστά συστήματα, ἀπό ποικίλες κλεισμένες θύρες, ἀρκεῖ νά εἶναι ἀνοικτές οἱ καρδιές μας. Τά ὑλικά ἀντικείμενα, ὅσο καί ἄν εἶναι κλειστά, τά διαπερνᾶ ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία δέν περιορίζεται ἀπό τίποτε ὑλικό. Ἀλλά ἐκεῖνο πού δέν μπορεῖ νά διαπεράση εἶναι ἡ πρόθεση καί ἡ ἐλευθερία μας, ἤ τό ἐρμητικό κλείσιμο τῆς καρδιᾶς μας. Δηλαδή, δέν Τόν ἐμποδίζουν τά ἐσφραγισμένα μνήματα καί οἱ κλεισμένες θύρες, ἀλλά τό μόνο πού Τόν ἐμποδίζει νά κάνη τό λυτρωτικό Του ἔργο εἶναι οἱ ἐσφραγισμένες καί κλειστές καρδιές μας.

Γι' αὐτό, ἄς ἀνοίξουμε μόνοι μας τήν καρδιά μας στόν Χριστό, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθῆ νά λέη: «ἰδοὺ ἕστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, καὶ εἰσελεύσομαι πρός αὐτόν καὶ δειπνήσω μετ᾽ αὐτοῦ καὶ αὐτός μετ᾽ ἐμοῦ. Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ᾽ ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ» (Ἀπ. γ΄, 20-21).

Ἄς ἀκούσουμε τόν Ἀναστάντα Χριστό πού κτυπᾶ τήν θύρα τοῦ σπιτιοῦ μας καί τήν θύρα τῆς καρδιᾶς μας καί τότε, ἀφ' ἑνός μέν θά δειπνήσουμε μαζί Του τό Πάσχα, ἀφ' ἑτέρου δέ θά νικήσουμε καί θά καθίσουμε μαζί Του στόν θρόνο Του.

Χριστός ἀνέστη, ἀδελφοί μου καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά!

Μέ θερμές ἀναστάσιμες εὐχές

Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου Ἱερόθεος